

Ա. Ռ. Ա. Կ

ԹՈՒՆԻԿԻՆ ԿԱՊԱՆ.

Թոռնիկը կապայ մ' ունէր ,
Ինչպէս եղաւ ' պատուեցաւ .
Նըստեր երկար կըմտածէր ,
Վերջապէս ճարը գըտաւ .
Տես հիմակ ինչ ընեմ ես ,
Ըսաւ յանկարծ ինքն իրեն .
Մըկրտան առաւ ' կըտըրտեց
Երկու թեւին ծայրերէն ,
Թեւին տակը կարկըտեց ,
Պատառուածքը պարտըկեց .
Բայց միայն թեւերը
Մէյմէկ թիղ որ կարճըցան ,
Ամէն տեսնողները
Անոր վրայ ծիծաղեցան :
Թոռնիկը առնըւեցաւ ,
Ինքն իրեն գարձաւ ըսաւ .
Ես անոր ճարն ալ կըգըտնեմ .
Թեւերն այնպէս երկընցընեմ
Որ առջինէն ալ աւելի
Կապաս առնու ձեւ գովելի .
Ինծի վարպետ Թոռնիկ կըսեն ,
Ուրեմըն թող խելքըս տեսնեն :
Կապան առաւ նորէն ձեռք ,
Քղանցը կըտրեց ու եզերք ,
Երկու թեւին խոշոր խոշոր
Ձըգեց անով մէյմէկ կըտոր .
Առաջ կապան էր խեղճուկ ,
Յետոյ եղաւ կարճըճուկ .
Ձէիր գիտեր , կապայ էր այն թէ բաճկոն .
Վերջապէս ծաղր եղաւ խեղճը ամենուն :

Այսպէս շատ անգամ տեսած եմ եւ ես շատ մը պարոններ ,
Որ ծուռը շրտկեմք ըսելով շիտակն ալ են խանգարեր .
Նայիս ' անպատկառ իրենց ըրածին միշտ կըշրջփանան .
Ինչ է ըրածնին եւ կամ գովածնին . — Թոռնիկին կապան :